

PRINTED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 36

Parkland, Washington, 5te September 1902.

12te Aarg.

Det gamle Uhr.

Tæt ved en Landsby, graat af Kar
Et prægtigt Verreløst Haar.
Kants Buegænges Søllerad
Sis Skotte laker Døplens Blad,
Og indenfor den dunkle Mur
Det lyder fra det gamle Uhr:
„For evig — aldrig!“
„Aldrig — for evig!“

Mibveit på Trappen der det staar,
Og Bjerne som Arme gaar
Paa Gæghjærets tætte Dæg.
Som naar en Munk dag Rappens
Dæg

Eg korfer med et ydmygt Sul,
Mens dybt det klinger som et Sul:
„For evig — aldrig!“
„Aldrig — for evig!“

Om Dagen lyder Stemmen mat.
Men i den tause Midnat
Sig fæste Hedrens Tønselb
Gjenlyder i den tomme Gal,
Langs Dæg og Loft, fra dunkle
Draa,

Som ved hver Dør det banked paa:
„For evig — aldrig!“
„Aldrig — for evig!“

Og Liv og Død og Lyk og Sorg
Kvætsled i den gamle Borg,
Og Tiden stifted om isaa,
Men Klokkeret end naar fæst,
Og som det stued alt paa Jord,
Gjentager det sit Alvorord:
„For evig — aldrig!“
„Aldrig — for evig!“

I Huset altid var bered
Et Hjem for ædel Gæstfrihed,
Døer Arrens Røg sig høit mod Sky,
Og fremmed Mand fandt ventligt Dy;
Men som en Mand ved Fjens Lyk
Man hørte Klokkens Dørløst:
„For evig — aldrig!“
„Aldrig — for evig!“

Som glæde Børn ved muntert Dæg
Paa Glæden ned i sulde Dæg —
Dirjalig Tid, du gulde Børn
Af Kjærlighed og Ungdomsaa!

Som Gieren sin Brægetul,
Saa talte Uhret hvert Minut:
„For evig — aldrig!“
„Aldrig — for evig!“

Over denne Tærstel tren
Druden jankt med Myrtegren,
De r. i dette Kammer laa
Den døde med sin Pigdragt paa.
Endt var Barmen, alt var tolt —
Da led det gamle Uhrverks Mæt:
„For evig — aldrig!“
„Aldrig — for evig!“

Ku er alle frosset som Is,
En er Døstren, en er Is;
Spørger saa med Sul jeg end:
„Skal vi aldrig ses igjen?“
Som i langst forbundne Stund
Svater end mig Klokkens Mund:
„For evig — aldrig!“
„Aldrig — for evig!“

Aldrig her, for evig her,
Hver ei Sorger og Besvær,
Tid og Død skal hendes mer.
For evig her, men aldrig her,
Før vi høre naar en Gang
Svighedsens Klokkelag:
„For evig — aldrig!“
„Aldrig — for evig!“

107. Fjeldsens Offer. Det daglige Offer.

Til Prestevælsken hørte ogsaa Fjeldsens Offer. Nojes tog af den anden Væder de ædlere Indre Dele, saasom Benerne og Ryterne og i det hele Fjedstysterne, endvidere Brøstet og den hvide Bog saavel som en Ræge af hvert af de tre Slags Bagvert og lagde paa Kroens og hans Sønners Hænder og sojngede Gaverne, det er bevægede dem hid og did henimod Alteret. Saaledes blev deres Hænder spidte med Gaver, som Israels Børn var frem. Bedsthykkerne blev da brandte paa Alteret. Dermed blev der peget paa, at Presterne herefter skulde bringe Gud

Menighedens Offer. Syftet var Moses's Del, Bogen og Bøgeriet hørte til Kron og hans Sønnere, og de skulde æde af dem i Helligdommens Førgaar. Fra nu af skulde Brøst og Bog af Tilofferet være Væsternes Del. Det pegede over Hovedet paa, at Presterne skulde leve af Offerne. De, som nu tjener ved Helligdommen, det nye Testaments Prester, efter ikke længere for Folkets Synder, men fortsættelse Menighedens Dødsbæret om Misdødsingen, som Jesus Kristus har gjort, og deler ud til Menigheden Jælleens Gøder. Men det er visjelig ogsaa et Døds, som gjaelder i det nye Testamente, at de, som deler ud de uændelige Gøder, skal leve af Menighedens timelige Gøder. 1 Kor. 9, 14. Gal. 6, 6.

I tre Dage blev disse Vielshandlinger gjennemgaa, ligeledes blev Alteret renset og viet.

Her bliver ogsaa det daglige Brædoffer, som skulde bringes Morgen og Aften, paabudt. Samtidig med det skulde der offer et Madoffer og et Dødsoffer. Om Brædofferets og Madofferets Betjødning vil der senere blive Tale. Dette daglige Morgen- og Aftenoffer svater omtrent til de tidligere Morgen- og Aftenbøn, hvori de kristne for den kommende Dag og den kommende Nat med Begjær og Sjæl overgiver sig til Gud.

Desuden forskler Gud endnu en Gang, at han vil do her i Helligdommen midt imellem Israels Børn. Vi kristne siger: Gud har ved Ordet i Hjeriet. Ord og Sakrament er det Helligdom. Ved Ord og Sakrament er og bliver Kristus nærværende hos sin Menighed.

En Ijæl Gut.

I Holland bliver den næsten over alt lave Kust ved store Dørmønstre — der kaldte Diger — beskyttet mod det indtrængende Hav. Disse Diger man

de nærmestboende Jæddagere holde i Stand og passe nøje paa, for bare en liden Slæde paa dem kan ved den indtrængende Vandflod blive til en stor Ulykke for de bagenfor liggende Landsbyer.

Det er nu nogle Kar Eden, at en henned taaartig Gut om Kvælden gik langsomt et saadant Dige hjem til sin Landsby. Den havde været i den nærmeste Dø for at hente Børgemidler til sin Moder, som laa syg. Medens han gjorde nogle Skridt for at komme snart hjem, faldt hans Blik pludselig paa en liden Rabning i Diget, som vandet stred igennem. Forstøkket blev han staaende. Den havde lige som alle Børn i Holland haande i Stolen og hjemme hørt, hvilken stor Fare selv det mindste Gul i et Dige betød. Den vidste, at dersom Gullet ikke straks blev tilkøppet, vilde det indtrængende Vand allerede i en kort Tid gjøre Rabningen kærre og øderte og den rasende, fremstjøtende Flod rise i Stykker og feie bort den hele Dørmønstre og med Boldsomhed bryde ind over Landet, nedrive Huse, dræbne Menninger og Fø og bække Kgre og Enger med Sand og Salt.

Fuld af Rødsel tænkte Gutten paa, hvad han skulde gjøre. Hvis han lod til den endnu en god halv Mil derfra liggende Landsby og varstredte Folk, saa kunde der gaa saa lang Tid hen, at Hjælpen kom for sent og Rabningen trods al Rødsel ikke længere kunde tilstoppes; og saa kunde det allerede til Aften, og i Qalværet behøvede man ganske lang Tid til at finde det truede Sted. Nei, han maatte blive der og selv hjælpe til saa godt han kunde. Moderen vilde vistnok blive bekymret, naar han ikke kom hjem i rette Tid, og paa Børgemidler maatte hun vente forgjæves; men havde hun ikke ofte hørt ham, at naar det var en Pligt at opsigte, da turde man ikke nøse og betænke sig længe? Og da, naar han reddede Landsbyen, da reddede han ogsaa sin egen Moder. Med Forsæt

bede tænkte han paa, at Vandfloden kunde trænge ind i hendes lille Hus og overskylde den hjalpelsløse i hendes Bælg.

Han kom til en Beslutning og satte sig ned ved Digtet og trøstede sin Haand fast mod Kæbningen. Derpaa ventede hun taalmodig paa at en eller anden Landshøvding skulde komme for nær, at han kunde træde til ham. Men ingen kom. Der gik Time efter Time; det blev koldt og mørkt; men den skjæle dog ikke fra sin Plads. Han stjal af Kulde og Søde, han var træt og sulten, og hans Hjerte bankede, naar han i den ensomme Nat saa sig omkring; men han trøstede den næsten slunede Haand fast mod det gjennebrudte Sted og holdt det rislende Vand tilbage.

Katten vilde ikke tage Ende. Pansjelskald lyttede han efter hvert Slag af Tasmusset, der igjen viste ham, at der var hengaaet en Afskedels Time.

Gadelig kendt Morsenen frem, men med den tilgængende Dag tog hans Reaktier af. Han med Male holdt Tanken om den Hylse, som maatte komme over Landshøvdens og hans Nod, derfor han gav efter for Natleden, hans Haand fast paa det tænde Sted.

Gadelig kom der Hjælp. Landshøvdens Prek, der plejede at tage sig en Spadsfergang om Morsenen langs Tigel, kom gaaende og saa forandret Guiten siddende paa Gul paa Jorden. „Quod gjør du her, mit Barn?“ spurgte han den jagte Kæmpe, som i sin Udmatte sig ikke havde hørt, at nogen kom gaaende.

Det varde en liden Stand, førend Guitens slunede Læber kunde give Svær. „Jeg holder Munden tilbage, Dr. P. For, for at Holde i Vandshøvdens lille Kal drufse,“ sagde han.

Førkæmper saa Preken, at den søgte Guitenshaand sagde at holde det indtrængende Vand tilbage.

Han løste Guiten af strafs og sendte ham til Vandshøvdens for at hente Foll; af dem blev Digtet kaldt gjort læst, og den Fart, som havde truet Hundreter af Liv, blev afvendt.

Den søge Moder havde tillragt en Nat fuld af Angest; men Glæden over den skjæle Gut og den Hjælp, som fra alle Sider blev sendt hende af de taalmodige Landshøvdere, hjalp hende snart op af Eng lelet.

For Guiten selv blev Fatten, i Høllsen h u i Ensomhed og Duskhed li ode varget og høst Omhu for andre, til et guæstigt Vandepunkt i hans Liv.

Preken tog sig af Guiten, hvis Nod og Omstændigheder havde næst hans Deltagelse. Han undersøgte ham sammen med sine egne Børn, og da Eiden kom, at besøge en helere Stole, fik han nogle rigtige og godgjørende Folk til at give ham Midler dertil. Guiten, som nu studerer paa en Højskole, hender intet højere jordligt Dulle end senerehen som høgtlig Ingeniør ved Anlæg af gode Diger og Kanaler at bidrage til sit Fædrelands Velvære og Sikkerhed og paa samme Tid gjestefin Moders Vindstuen lys og sørgfri. J. L.

Et Brev fra Peter Suidesang til E. Bodnes, datert 20de Aug., lyder saaledes:

Hylse, Minn.

Gode Højskolebørn.

Den 20de kom vi hjem i god Behold og fandt alle friske. Paa Brien hændte det, at vort Tog vendte paa et Godstog, der gik samme Vej og var meget tungt lastet og forsinket. Paa Grund af tyk Tøge kunde man ikke se hverandre, før det var for sent. Vort Dampmaskine gik bent igennem Rabusen, og to Vogne, belastede med Togskaan, styrede en tom Vogn ind paa en anden Vogn, som ogsaa var belastet med Togskaan, saa at Hundterne blev kastet over Taget. Vort Dampmaskine og Vognvælle gik af Sporet. Føreren og Fyrbøderen hoppede af i Tide uden at lide nogen Skade. En ældre Dame brak Klemmen, men det var det eneste Uheld blandt de rejsende. Vi laa i 14 Timer paa Sletten paa denne Side af Bismarck, N. D. Om Kvældet kom et Tog fra Osten, og saa fik vi drage videre. Man arbejdede til den følgende Dag for at saa Sporet i Stand. Vi har nu daktet Veir i Kinnesfota. Med Qvedessuren er det snart færdigt. Kollingen er tildeels rigtig god, men en Del er daarlig. Vi er alle friske. Bør med Gustru stilig hilset fra mig og Familie.

E. Borgen hilser eder.
P. E. Smitfang.

Hvorledes er dette?

Et lille Brev af Landshøvdens Hustru til sin søn, som var kommet til den gamle Landshøvdens Hus i Seattle, Washington, D. C. Det var en meget interessant og lærerig Brev, som gav os en god Indsigt i den gamle Landshøvdens Liv og Tænkning. Brevet var skrevet af en meget gammel Mand, som havde været Landshøvdens Hustru i mange Aar. Brevet var meget interessant og lærerig, og gav os en god Indsigt i den gamle Landshøvdens Liv og Tænkning. Brevet var skrevet af en meget gammel Mand, som havde været Landshøvdens Hustru i mange Aar.

Paa grund af, at jeg maa gaa til östen, har jeg besluttet at stanse med min skoforretning i Tacoma.

Alle som önsker rigtig gode sko eller støvler meget billigt kan faa dem her.

Alt jeg har maa sælges
S. OLSEN,
1109 Tacoma Ave., Tacoma, Wn

Lutherist Pilgrim Hus
No. 8 State St., New York.
Kæmpe Hus med det nye Bænkingssted for Gæster i det Bergs Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne til med Raad og Tøds.
Hvis Iaa kommer fra Seattle, tjener med West Line Street ca. 1/2 Mi til Nørre.

ABONNER
PAA
Herold.

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.
1309 PACIFIC AVENUE.
TELEPHONE 505. . . . . Tacoma Wash

CARL WILLIAMS. A. BERGGREN.
Tacoma Clothing CO.
Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Gutteres
Klæder, Underbøi, Overtøi, Hætte,
Støvler og Ska.
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK
R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long Vice Pres.
W. E. Biven, Cashier.
BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
CAPITAL, \$100,000.
Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.
Tacoma Washington.

“Penge Sparet er Penge tjent”
Husk dette naar de trænger Mediciner for Familien. Det eneste skandinaviske Apothek paa Pacific Ave. 1128 ligeoverfor 12th St.
OM MEDICINER SPÖRG JENSEN.

Dor Herres Musikmester.

(Slutning).

Kristofer læste Dine og lod dem hvile paa dette Hoved, der syntes at være omgivet af en Straalekrans. Hvor hun har forandret sig! Hvad er ikke den lille barfodeede Pige blevet till! Ja, dette er en ren, kyndig, from Skjønhed! Et andet Billede træder frem for hans Øie. — Billedet af en, som nylig syntes ham stjern og ønstelig, men o! hvilken Forskjel! Det forekommer ham at være en ren Banhelligelse blot i Lanterne at stille hende ved Siden af denne ekkelige Pige. Vort demmed! — han gjorde uvilkaarlig en afværgende Bevægelse. Da hørvede Lise sit sønlede Blik op til ham, og gennem Taarerne hvile hendes Dine varmt og iudertigt paa hans Ansigt, idet hun rolig gav ham Haanden. Derpaa sagde hun: „Så os bede! Naar nogen er død, man må allerførst bede.“ Da kysste hun ned og fremsagde langsomt og tydeligt det hellige Fadervor.

Derefter gik hun for at hente sin gamle Pleiemoder, thi deene vidste, hvad der nu videre maatte gøres.

De to tilbageblevne gik da ind i den anden Stue, hvor Blæse-Peter boede, og nu havde Kristofer meget og mangt at spørge om. Alle hans Spørgsmaal dreiede sig imidlertid kun om den unge Pige.

Den gamle hørte en Stund paa ham og gav korte Svar, men derpaa brød han af og sagde: „Hør, min Dreng, jeg mærker nok, hvad Kløften er slagen hos dig. Men først vil jeg have No og fremsfor alt en Kop varm Kaffe. En saadan Nat leder paa, og mine gamle Ben fryser lige ind til Marven. Du er jo kjendt i Huset fra gammel Tid — kom og lad os tænde op paa Storstenen og tage Kaffel. Dagefter kan vi tale om det andet.“

Dette andet udviklede sig imidlertid saaledes, at Kristofer erfor, hvor forunderlige Guds Førelser med Lise havde været, og en Aelse opsteg hos ham om, at Herren nu vilde lede alt til en herlig Udgang.

Lise havde nemlig faaet Tjeneste i Staden N., just hos den gamle Orgelbygger, hvis Navn og Bopæl Kristofer havde opstrevet paa det Syttte Papir, som han fremdeles gjenfandt i sin Bømembog som et Menodie. Det gamle fromme Hjelpear havde faaet Vigen meget kjær og bevist hende meget godt,

saat at hun nu næsten var som Barn i Huset. Han fortalte Kristofer senere, at den gamle ikke havde glemt den Dreng, som han havde truffet i Bandsbykirken, og da han engang tilfældigvis omtalte denne Begivenhed, gjenfandt Lise straks sin kjære Broder Kristofer, saa at hendes Hjerte næsten flod stille af Glæde, da den gamle Herre sagde, at af den Dreng kunde der nok blive noget, men han havde rigtignot og tilspiet noget, lagde hun til med sænket Blik, og paa Kristofers Opfordring maatte hun sige, hvad det var. nemlig: „Hvis kun ikke Verden og dens Lyst forberver ham.“

De havde ogsaa ofte talt om ham, og da Lise havde fortalt, at han var reist til den store Stad for at søge Arbejde, da havde den gamle betænkelig rystet paa Hovedet.

„Men hvad nu?“ spurgte hun tilslut og saa forventningsfuld paa den unge Mand. „Hvad nu?“ svarede denne, „det skal jeg sige for mig. Hvad jeg der gøre, som om vor Herre selv havde sagt det til mig. Naar vi har lagt vor kjære gamle Bedstefader i Jorden, da rejser jeg med dig, og du fører mig ved din gode Haand til din gamle Herre, og jeg lægger min Seddel frem for ham og siger: „Der er jeg — gør mig nu til Vorherres Musikmester!“ Og du skal se, Lise, at jeg bliver det med Tiden.“

Da saa Lise ham straalende ind i Ansigtet og sagde: „Amen, Amen! det er: sandelig det skal ste!“

Nar er komme og gaede og vor Herre selv har stadfæstet Lises Ord: „Sandelig, det skal ste!“

I den gamle, dygtige Orgelbygger's Verksted og under hans Vejledning har Kristofer ikke blot lært at arbejde det vidunderlige Instrument, men han har ogsaa lært noget mere, nemlig at lade denne sin adle Kunst forklæres og forædles til „Maafaldelse, Døn, Lov og Tal“ for Guds Måsyn. — Manden triumferede over Kjædet. — Skjerne, Taagen og Dunsterne maatte vige, og Stjernen med sine stjerne Straaler traadte altid klarere frem.

Og fordi nu vor Ven til den tekniske Dygtighed og praktiske Færdighed medbragte en rig, herlig musikalsk Begævelse, saa kunde han ogsaa forme den Tonefyldte, han skabte, til Melodier og Sange, Fugaer og Satser, Kor og Koraler. Selv ansaa han sig vistnok altid kun for en Discipel og Begynder,

thi hvad han kunde præstere hørligt for andre, var dog kun et meget usuld-komment og utilfredsstillende Udtryk for det, som Gud aaberbarede ham i Dybet af hans indre. — Men Folk kunde alligevel med Grund kalde ham Vorherres Musikmester.

En stjern og lys Somnerdog da ingen Stjerne belysede den blaa Himmel, var den lille Landsbykirke fuld indtil Trængsel. Den romerste Hovedsmand paa Altertavlen ved endnu altid paa sin mellehvilde Hest med det forgyldte Sæletoi, og Engen svævede fremdeles i stille Pragt ned over Døbefontens Laag. Da bruste fra Orgelkoret i mægtig Følge Tonerne fra det nybyggede Orgel, som idag stulde indvies. Det var den Indvielse:

„Herren er min Salme.“

og dets Bygmester var ingen anden end Kristofer. Med hvide Lanter han just paa dette Sted i lange, ensomme, stille Timer, havde fuldbragt sit Verk. — Hørleds han var tilmode idag, da han ved Indvielsen selv kunde lade sit Orgels Toner lyde for den andægtige Menighed — ja, dette vil vi ikke forsøge paa at beskrive!

Men da Gudstjenesten var tilende, og Menigheden havde forladt den lille Kirke, da traadte Presten endnu engang for Alteret, og fra Stolene paa højre og venstre Side kom et Brudepar frem.

Bruden i Krans og Slør er yndig at se paa, og den unge Mand's Dine straalte, da han fører hende frem til Alteret.

Men bag det unge Par staar to gamle Folk som So. lovare, Blæse Peter og Mor Krøger. Det er vel ikke ganske i sin Orden, at en Kvinde jung-rer som Forlover, men i dette Tilfælde kunde det dog virkelig ikke være nogen anden.

Thi deroppe paa Orgelbænken sidder den gamle med det hvide Haar, som hænger ham et Stykke ned i Panden. Han vil spille Slutningsverset til Bre for Brudeparret, og da Blikken var tilende, og de begge som Mand og Hustru satte sig i den samme Kirkestol, da lod det ned til dem, som en Sang fra det høiere Kor:

„Meneste Gud i Himmerig
Vare Lov for al din Naade!“

og de to sang med af en Salmebog, saa at det var, som om man hørte deres Hjertes jubel i sin store Lykke —

ikke med to Stemmer, men i fuldeste Forstand enstemmig.

Saaledes faar man underliden, ovenover denne arme Jord, løfte et Blik ind i den aabne Himmel!

Pacific Distrikts Præster.

Anderfen Chr. Genssee, Idaho.

Anderfen J. N. 2106 Melrose Str.

Oakland Cal

Black J. Dor 175 Rockford Wn.

Borup P. Suisun, Cal.

Christensen M. A. 1626 Minor Ave. Seattle Wn.

Carlson, P. M. M. 552 S Flower St.

Los Angeles, California.

Foss L. C. Stanwood, Wash.

Grønberg O. 1663 Howard St.

San Francisco, Cal.

Hagood, D. 425 East 10th Street,

Tel: Scott 803. Portland, Ore.

Hartshorn, B. Portland, Wash.

Holben, O. W. Astoria, Oregon.

147 Grand Ave.

Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.

Karsten, L. Portland, Wash.

Risjen, L. Box 38.

Wishbur, Wash.

Nielsen, C. J. O. Hayward, Cal., Box 36

Pedersen, N. Silverton, Oregon.

Operati, G. A. 2530 So. J Str. Tacoma, Wash.

Stensrud, E. W. 3446 18th Str.

San Francisco, Cal.

Tjernagel, S. W., Stanwood, Wash.

DODWELL & CO., Ltd.

LOCAL STEAMERS.

FOR VICTORIA, B. C.

s s „MAJESTIC“ leaves Yesler wharf, Seattle at 9:00 a. m. daily except Sunday for Port Townsend, Wash., and Victoria, B. C.

FOR WHATCOM.

s s „STATE OF WASHINGTON“ leaves Yesler wharf, Seattle at 10 p. m. daily except Saturday and s s „SEBOME“ at 8:00 a. m. daily except Sunday for Everett*) Anacortes, Fairhaven and Whatcom.

*) „SEBOME“ does not call at Everett.

For rates and information apply to

DODWELL & CO., Ltd.
625 Pacific Ave. Phone Main 89

PACIFIC HEROLD,

Udrevet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.

assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christenson.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
Seks Maanedes.....25 Cts
Til Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money ordrer eller lag 5 Oct. i Sølv i Brevet.

En eller To Gents Primærker modtages ogsaa. Men Primærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Landnaviste Sektementer og Menigheder modtages med Lyst.

Fri os fra det onde.

(Fortættelse).

II.

Der er ingen virkelig Behagelighed i Synden, og der er ingen virkelig Smerte i Dyden. Behageligheden i Synden er flygtig, og Smerten er vedvarende. Smerten i Dyden er flygtig og Behageligheden vedvarende. I en Draabe af Synd er der mere ondt end i et Haar af Bedrøvelse.

„Dre Gjenvendigheder forstyrer ikke den indre Fred, men en ond Begjæring gjør det. Alle Vinde udenom fremkalder intet Jordstjælv, men den Vind, som er i Jordens Indvolde, gjør det,“ siger Leighton.

Naar vi nu ser paa Verden med alle dens Plager, tilstaaes vi til at udbrænde i den tungsynlige Danes Klage: „Dette nettes Sladingsværk. Jorden, ser for mig ud som et goldt Forbjerg; denne helst fortvæfkelige Hvalving, Luften, mærk det, denne udstrakte Befæstning over os, dette glimrende Lag,

udtungen af gulden Bid, ser for mig ikke ud til at være noget andet end en Samling af urene og Radelige Dunder.“

Hvorledes kom alt dette onde ind i Verden? spørger du. Al, min Ven, det er Verdens store Hemmelighed. Historikeren, som stuer ti bage og grover i Fortidens Morte, har endnu ikke sat Ben paa Papiret for at opklare den for os; Filosofen har atter og atter søvlet sin Rodline ned i denne Hemmeligheds Dyb, men har ikke naaet Bund; Digteren har svunget sig op til Subtilitetskroftens største Øider, men hidtil har hans Sagen været forjæves; Dybdageren, Udgraveren, Oldgraveren — alle har banket paa Døren til denne Gaade. De har lagt Drene tæt til Sfinxens Læber, men en pinlig Tausshed har været det eneste Svar.

Men den kristne svarer efter Bibelen: Djævelen stunder fra Verdensfælden, 1 Joh. 3, 8, og Djævelen fik Mennesket til at synde i Ros. 1, 3—7, og ved et Menneske kom Synden ind i Verden og Døden formidlet Synden. Rom. 5, 12.

Da vi nu ser, at Verden er saa ond, og at hvor vi vender os, er det ondt lige for vore Dine, hvorledes har det sig da, spørger vi, at Gud ikke tager ondt bort? Dersom han er vor Fader, hvorfor tager han ikke ondt bort, som er til vor Glæde, længe før det skader os, saa at vi ikke behøver at bede: Fri os fra det onde.

For det første maa vi lægge Mærke til, at det onde kommer ikke ifølge Guds behagelige Villie, men at vi paadrager os selv det onde, vi klager over. Satan har kun saa megen Magt over os som den, vi giver ham ved at synde. Og Synden kommer ikke fra Gud, men er snarere vor egen Overtrædelse og Forsømmelse. Og hvis vi straffes for vore Synder, saa er det fordi vi virkelig tvinger vor hjære Fader til at gøre det. Gud finder ikke Behag i at straffe.

Paa den anden Side maa vi lægge Mærke til, at Syndens Følger i Virkeligheden ikke er Straf for Guds Vorn, men snarere faderlig Tugtelse, ikke Udbrud af Bredde, men faderlig Retfærdighed, som vi i Uvindselighed kalder den kristnes Røds. Og Gud har mange Grunde, hvorfor han sender sine faderlige Røds, og af disse kan vi nævne tre.

1) Af vor egen og andres Erfaring ser

vi, at naar Alting gaar efter Menneskets Villie, bliver det sikkert, egensindigt, indbildt og haardnakket, det misbruger det gode og opfører sig over sine Medmennesker. Men naar Provvelser, Plager og Sorger kommer over det, bliver det ymygt og beskedent. Nedgang er en haardere Prøve end Udgang. De fleste Mennesker kan taale Udgang, men saa formaar at bære Nedgang. Og det siger Bibelen: „Naar vi bantares, revses vi af Herren, for at vi ikke skal fordømmes med Verden.“ 1 Kor. 11, 32.

„Om vort udvortes Menneske gaar til Grunde, fornyes dog det indvortes Dag for Dag.“ 2 Kor. 4, 16.

„Den, som har lidt i Kjødets, har ladet af at synde, for at I den øvrige Tid i Kjødets ikke mere skal leve efter menneskelige Luster, men efter Guds Villie.“ 1 Petr. 4, 1, 2.

Cardinal Wolsey blev styrtet ned fra Magtens Tårn, men — Hans Fald bragte ham megen Rulle, for da fælte han som aldrig før Betsignelsen af at være liden. Og, for at yde ham større Være paa hans gamle Dage end det stod til Mennesker at gjøre, han vendte sig til Gud og bede.

En anden Grund til at Gud lægger Røds paa os er den, at han vil vende os bort fra den nærværende Verden og vakte Langsel i os efter den tilkomende. Dersom vor Vel i denne Verden altid var frøst med Roser, vilde vi ikke den saa meget, at vi ikke vilde forlade den. Gud helder derfor en Draabe af Galde i vor Lykkes Bæger for at lade os smage det, som er bittert. „Vi ved, at hele Stabningen tilfammen sulker og er tilfammen i Smerte indtil nu. Ja, ikke det alene, men ogsaa vi, som har Randens Føstegrøde, ogsaa vi sulker i os selv, idet vi forventer en faderlig Udaarelse, vort Vegemets Forløsning.“ Rom. 8, 22, 23.

En tredje Grund til at vi maa bære Røds og gjennegeaa Provvelser er den, at Guds Magt kan blive aabenbaret i sin Fylde og hans Navn herliggjort. Vi vilde aldrig tænke paa at prise Guds Godhed og Magt, dersom vi ikke somme Tider fik talende Beviser derpaa. Peter troede vistnok altid, at Kristus kunde hjælpe, men det stod aldrig saa klart for ham, som da han naadrede paa Søen og Bølgerne stulde over ham, og han raabte: Herre, hjælp mig, og Herren hjalp.

Og Lazarus's Syndem var ikke til Døden, men til Guds Være, for at

Guds Son skulde blive forherliget ved den. Joh. 11, 4.

Og St. Paulus siger:

„Vi vil ikke, Brødre, at I skal være uvidende om vor Trængsel, som er uoverskuelig og i Asien, at vi var overmaade besværede, over Gene, saa vi endog mistolde om Livet. Ja, vi haade selv færdet den Døds og selv, at vi maatte dø, for at vi ikke skulde forlade os paa os selv, men paa Gud, som opvækker de døde.“ 2 Kor. 1, 8—10.

Hvis Gud ikke lod os komme i Ned og Trængsel, saa vilde vor Tro, Hjærtsighed, Taalmodighed, Haab, Hymngbed, Ønske, ikke blive ødet, styrtet og forøget.

Stor er Rytten af Gjenvendighed; Lig en Oro den er, styg og giftig, Men i sit Hoved bærer den et kosteligt Smulke.

Derfor siger David: „Det var mig godt at jeg blev udnyttet, for at jeg kunde lære dine Stikke.“ Sal. 119, 71.

Derfor siger Elias: „Herre, i Røden søgte de dig, de naafte stille Ben da din Tugtelse kom over dem.“ Es. 26, 16.

Derfor siger St. Peter: „Efter at I nu en liden Stund, om saa skal være, er blevne bedrøvede i forskellige Fristelser, for at eders prøvede Tro, som er meget dyrebare end det forjængelige Guld, hvilket dog prøves ved Lidten, maa findes til Lov og Pris og Være ved Jesu Kristi Aabenbarelse.“ 1 Petr. 6, 7.

Derfor beder det i Hebræerbrevet: „Man kan revse os til Rytte, for at vi skal blive delagtige i hans Hellighed. Men al Revfelse synes, medens den er nærværende, ikke at være til Glæde, men til Bedrøvelse; men siden giver den dem, som ved den er øvede, Retfærdigheds salige Frugt.“ Hebr. 12, 10, 11.

Derfor beder det i Romerbrevet: „Men vi roser os endog af Trængslerne, eftersom vi ved, at Trængslen virker Taalmodighed, men Taalmodigheden et prøvet Sind, men et prøvet Sind Haab, men Haabet befjæmmer ikke, fordi Guds Hjærtsighed er ubøst i vore Hjærter ved den Helligaand, som er os givende.“ Rom. 5, 2, 4, 5.

„Blondi alle de Betsignelser, hvormed jeg er bleven øverset, er den den sværeste, der har bragt mit Hjerte til at bløde.“ Goldsmith.

En femte Grund til at Gud sender sine Vorn Trængsler og Gjenvendig-

heder i denne Verden er den, at de skal blive stilled til at faa en herlig Naadelsen i den tilkommende Verden. Derfor siger Salvisken trøstende:

„De, som saar med Graad. Skal høste med Frydemaal. De gaar og græder, bærende den Sæd de u strør; de kommer hjem med Frydemaal, bærende sine Kornbaand.“ Gal. 126. 5. 6.

Derfor siger Apostelen opmuntrende: „Salig er den Mand, som taalmodig lider Fristelse; ti naar han er bleven prøvet, skal han faa Livens Krone, som Herren har lovet dem, der elsker ham.“ Gal. 1. 12.

Derfor siger Ap. stelen tiltrøstende: „Ei vor Trængsel, som er stækket og let, bringer os over al Maade en evig og vigtig Herlighed.“ 2 Kor. 4. 17.

En sjette Grund til at Gud sender os et Kors at bære er den, at han vil gjøre os ligedannede med Kristus til en vis Grad. Vigesom han, Messias, bar sit Kors, skal vi som Tjenere ogsaa bære vort. Og derfor siger St. Paulus:

„Altid ombærende den Herres Jesu Død i Begemet, for at ogsaa Jesu Liv maa aabenbares i vort Begeme.“ 2 Kor. 4. 10.

„Ei dem, han forud kjendte, har han ogsaa forudbestemt til at vorde ligedannede med hans Søns Billede.“ Rom. 8. 29.

Efterdi vi skal blive herliggjorte med Kristus i det tilkommende Liv, saa maa vi lide med ham i dette Liv og saaledes bære Korset nu, sidestefter Kronen. Via cruxis, via lucis!

Fortf.

Fra Fairhaven og Whatcom.

Onsdag den 20de August havde Fairhaven og Whatcom Menighedens Søndagskoler sin Picnic. Det blev bestemt at Turen skulde staa til Geneva ved Lake Whatcom, hvor Mr. og Mrs. Udnes af Whatcom godhedsfuldt havde stillet sin prægtige Sommervilla til Søndagskolernes Raadighed, og saa mange glade Barneansigter er det længe siden jeg har seet paa en Gang. Ja, det syntes endog som om de ældres Udseende ogsaa bar Præg af formiddende Omstændigheder og en herligere Dag kunde ingen ønske sig for en saadan Udflugt. Turen gik med Sporvogn fra Fairhaven til Whatcom Falls, hvorpaa vi fortsatte tilføds til Westm-

melsesstedet hvor Whatcomfolkene var allerede antomne.

Og da kan det nok siges at Legen begyndte. Pastor Ordal fra Whatcom havde i forveien forklæret Mobaade, som han havde anbragt paa stedet til vores Afbenyttelse og det kan trygt siges, at de blev flittigt benyttede.

Kl. 1 blev Middagsbordet balleet i Styggen af de delige Træer, og naar alle var mættet underholdt Pastorerne Ordal og Hjerte Forjæmningen med Taler, og Børnene gav tilbedste nogle Sange, hvorpaa det fortsattes med forskellige Friluftslæge.

En herlig Fæst i Sandhed opmuntrende for de unge saa vel som de ældre. Underlige Følelser vil røre sig i ens Indre under saadanne Anledninger. Trods denne Aareis allertravleste Tid var dog ikke mindre end 18 voksne mødt frem for at være med og glæde sig, med de smaa.

Tillad mig ogsaa, førend jeg slutter, at udtale min Tak til eder I kjære Forældre for eders Opforelse og Tillid til Søndagskolen. Opforelse maa det kaldes fordi det er ikke forbundet med lidet Besvær at faa Børnene særdig til Stolen til bestemt Tid, da Søndagen jo er den Dag som man igjennem Ugens Slid og Besværligheder ser hen til, som en Dag til at faa hvile sig paa. Tillid maa det kaldes, fordi at de betror det allerkjæreste de har til denne Skoles Vejledning. Og hvorfor? Jo, fordi de ved, at her, om end i al Stræbelighed, lærer de sin Frelser at kjende igjennem hans Ord. Og hvad viser nu dette? Jo, det viser at vi endnu mindes den Dag, da vi selv som smaa Børn blev taget ved Haanden af vore Forældre og ledet op til Herrens Hus. Dette er skønne Minde, og det kan være dem iblandt os, som netop heraf har hentet Kraft til Modstand i Fristelsens Stund. Det er en herlig Arv vi har faaet fra vore Forældre og vi viser netop herved at vi ogsaa vil meddele Arven til vore efterkommere, at de ogsaa af Hjertet maa synge:

Lad os ikke forfederne gloima
ilnder alt, som me vanda og snu,
For det gav os ein arv til at gjoyma;
Han er større, en mange vil tru.

Lad det meikast i meir en i orbi,
At me halda den arven i stand,
At naar federne sjaa at paa jorbi,
Dei kan kjenna sit jolk og sit land.
E. Jacobson.

Jubilæum.

En særdeles hyggelig Fæst blev Tirsdag den 19de August fejret af Menigheden i Silvertown i Anledning af Menighedens Prest, Pastor N. Pedersens 25-aarige Jubilæum som Prest og Sjælesørger. En stor Del af Menighedens Medlemmer havde om Eftermiddagen samlet sig i Stoven nær Prestegaarden hvor de modtog deres Prest og dennes Familie. Programmet, som helt igjennem var af et religiøst Indhold, gjorde et mægtigt Indtryk paa de tilstedeværende. Den egentlige Fæsttale blev holdt af Pastor D. M. Holden, som efter at have fremholdt Grunden til at faa mange af Menighedens Medlemmer paa denne Dag havde samlet sig for at hilse paa deres Sjælesørger, hvælede især ved den indertlige Kjærlighed og Hengivenhed, som Menigheden, baade gamle og unge, nærede for sin gamle Sjælesørger. Og saa hans Hustru, Mrs. Pedersen, blev ved denne Leilighed erindret af Taleren, idet han fremholdt hende som et Mønster paa en Hustru og Moder, værd at efterfølge.

Foruden den egentlige Fæsttale talte ogsaa Pastorerne W. Larsen, D. Hagoes og undertegnede. Imellem Talerne blev Salmer passende for Anledningen affungne. Menighedens Sangkor gav ogsaa flere særdeles vakre Koriange tilbedste.

For i Gjerning at vise, at det ikke blot var tomme Ord, der ved denne Leilighed blev talt, blev der saa tilslut overrakt Pastor Pedersen en ven liden Bengejum, som et ydre Tegne paa, at Menigheden virkelig fulgte sin Sjælesørgers ofte anstrengende Arbejde med Interesse og efter Gode paastjønede det.

Hvorefter denne i alle Maader hyggelige og vakkede Fæst afsluttedes, idet Herrens Betsignelse blev lyst over Forjæmningen af Pastor Holden.

J. W. Sorensen.

Der udgaar ofte Opfordring til Menighederne om at stille fromme og begavede Unglinge i Kirken Tjeneste. Ligeledes kunde man nu og da høre ud et Ord, om der ikke kunde findes Bønder, som for Kristi Skyld vilde lade sig uddanne til Sygepleierster blandt sine Troesfæller. For dem er der den Dag i Dag ligesom i den apostoliske Tid en stor Arbeidsmarkt. Ser vi ind i Sygehusene i vore Storbysker, saa finder vi

Patienter af alle Konfessioner liggende paa Sygeleiet. Fra disse Stoffer glider vort Blik hen paa de hurtigt gik og bid gaende Sygepleierster, og vi behøver ikke at se os om længe, førend vi finder ud, at de fleste Pleierster bærer Nonnedragt. Ondt gjør det os om Hjertet, naar en lidende sorgjæves ber om at faa en lutherisk Prest. Ikke altid kan vore lutheriske Prester være tilstede for ved den søde Trøst af Guds Ord at lette Angestens eller Afledens Stur. I Stedet for dem indfinder der sig maaste da en „barmhjertig Søster,“ som forvirrer den ansøgte Sjel i Stedet for at hjælpe den til Klarhed. O, hvor velsignelsesrigt vilde ikke et enfoldigt, men kristnæstigt Ord af en Troesfæller vise sig, der ikke blot bærer sine Patienters legemlige, men ogsaa aandelige Vel paa bærende og elskende Hjerte. For Konvensens Skyld arbejder vistnok mange, ogsaa af vore, blandt de syge, men hvor sjelden finder man en Høbe blandt dem, som af Kristi Kjærlighed søger sig breven til saadant Arbejde.

Grifa. 3. 8.

KRAMPE STANDES FRIT
Kureres varigt ved
Dr. Kline's store
NerveRestorer
Ingen Krampe efter 14 Dage Brug. KONSULTATION personlig eller pr. Post. Bog og
52 PRØVEFLASKE FRIT
til Krampopatienter, som kun betale Expressen. Varig Kur, ikke kun midlertidig lindring for alle nervøse Conditions: Epilepsi, Sympetisme, St. Vellis Dans, Nedsættelse, Udmatelse. Dr. R. H. Kline, M.D.
931 Arch Str. Philadelphia. Sættes 1911

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.
EIERE AF
LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekerevarer, Chemikalier og Toilet Articles.

Die B. Lien har mange Aars Erfaring som Apotheker, er altid tilstede og man kan der trygt stole paa at faa Recepter udfyldte med Omhu og Ansigtighed.

1102 TACOMA AVE.,
TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS
DENTISTS
Crown and Bridge Works Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 480
TACOMA W.N.

Den 27de August blev Mr. og Mrs. Frank Larson 13 maanedes gamle sø-jordfødt. Mrs. Larson er en datter af Pastor G. Guldbrandt. Børnet havde efter en kortvarig sygdom i forældrenes hjem i Mt. Vernon.

Onsdag kommer saa budskab til underrettede om han vilde møde op paa jernbanestationen i Whatcom og træffe Pastor Guldbrandt. Da jeg kom bered jeg ikke alene Pastor og Fru Guldbrandt af toget, men og deres datter og svigeren Mr. og Mrs. Frank Larson. Paa samme tog fulgte det afsjældede legeme af Pøns Martinus Larson. Mr. Larsons to brødre var mødt os med steds og udfølget herte ud til Kolehuset 5/4 mil. fra Whatcom paa vejen til Herendale. I Kolehuset, hvor sørgesudstjenesten fandt sted, havde en lille liden forsamling indtaget sig. Alle sløtninge og den af de følgende forældre, som intill for fortid siden var bosat i nærheden af nævnte Kolehuse. I Kolehuset adreder sørgesudstjenesten ved aflæsningen af de 3 første vers af salmen 219 i vor engelske salmebog. Underrettede holdt derpaa ligtale paa engelsk over i Samuels bog 3, 18: „Han er Herren; han gjætt, hvad der er godt i hans øine.“ Hvorpaa fulgte salmesang, 251 3 vers. Pastor Guldbrandt talte derpaa paa norsk, hvorpaa man begav sig til gravpladsen. Pastor Guldbrandt forrettede ved gravet.

Herren være med de følgende forældre; han trøste dem; thi de var grund til at glæde sig; idet de ved det, at den beføede lille er hos Gud.

„Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet.“

D. J. Ordel.

Dayward, Cal. 29de Aug. 1902.

Søndag den 24de August blev Pøns B. Borup, ifølge Fuldmagt fra Formand Foss, af underrettede indført i den nylig stiftede danske luth. Menighed i Sulfun, Cal.

Foruden Betjeningen af Sulfun Menighed skal Pøns B. Borup drive Missionarbejde i de omkringliggende danske Settlementer.

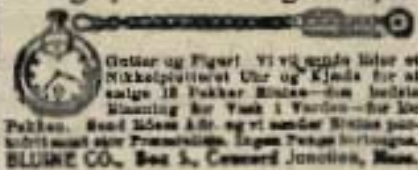
Saa giv da Herren denne sin Arbejder Frimodighed og Tro til Arbejdet! Han vil give dig rigelig sine Naademedler baade for Prest og Menighed, sit Navn til Være og mange Sjæle til Frelse og Salighed! E. J. C. N.

Betalt til Parkland lutherske Barnehjem.

Peter Smith, Sr., Parkland, Wa. \$5.00
 Union Hill Lutherske Menighed ved Richmond, Wash., Pa. \$1.
 A. Christensen kald 8.05
 W. R. Sigeborg, Parkland, Wa. 5.00
 Til Flag for Barnehjemet.
 Mrs. Olaf, Parkland, Wa. 1.00
 Mrs. Anna & Malin Stenlund, Parkland, Wa. hver 1.00
 Miss Nora Leo, kald, Parkland 1.00
 Miss Clara Cooper, Parkland .. .25

I. Larsen,
 Kasserer.

Uhr og Kjæde for en Dags Arbejde.

Gælder og Figur. Vi vil gerne tilbyde et Nikkelplatede Uhr og Kjæde for at sælge 18 Pakker Blåne—den bedste Klamring for Vaak i Vaak—for de Pakker. Send os et eller to Pakker Blåne—den bedste Klamring for Vaak i Vaak—for de Pakker. Send os et eller to Pakker Blåne—den bedste Klamring for Vaak i Vaak—for de Pakker. Send os et eller to Pakker Blåne—den bedste Klamring for Vaak i Vaak—for de Pakker.

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,

Luzon Bldg. cor. 13th & Pacific Ave
 TEL. MAIN 308, Tacoma, Wash.

Subskriptionsindbydelse.

Underrettede, som i omtrent 16 Aar har gjort Missionshistorien til sit Specialstudium, tillader sig hermed at indbyde til Subskription paa „Missionstænkning“, som vil begynde at udkomme næste September. Det vil komme 3—4 Gange om Aaret med et Hefte paa 96 Sider og koster 10 Cents Hefte. 1ste Hefte indholder:

1. Kristi Kjærlighed, Missionens Grundbald og Dristraft. (Af Prof. Warner).
2. Nysgjerrighed og Missionen. (Ved Udgiveren).
3. Kufuclator. (Af Prof. Dr. Knudsen).
4. En Juluplages Historie. (Af Missionær D. Otte).

Subskription, ledjagt af Betaling for 1ste Hefte, bedes sendt til,
 Rev. D. J. G. Frog,
 Casian, Iowa.

Abonner paa „Herold“ kun .50 om Uge.

Quad siger Kirkehistorien?

Under ovenstående Titel er der i „Fargo Postens“ Trykkeri udkommet et lille Skrift, som paa en ypperlig Maade udbreder Sandhedsberne i Væren om Menn. Vets Fordærvelse og fortabte Tilstand for Sjælsredelsen samt om hvorledes Gud alene naadig viker Omvendelsen uden Menneskets Medvirken.

Den rette Væren om disse Stoffer af vor Tro er af den største praktiske Betydning for den enkelte Sjæl, der gjerne vil blive sultet, og dog søger der en ubehagelig Tønde af Uklarhed og Usikkerhed over de fleste Mennesker. Jo endog mange, som vil være gode kristne og lærere, fornægter vigtige Sandheder og holder forlige Billeder om Menneskets Tilstand og sandelige Gøner for Sjælsredelsen. Enhver sandheds-segende Sjæl maa derfor ledigt og smøggeligt grunde paa Guds Ord om disse Ting. Og hvorledes de kristne gjorde dette Kvald efter Lutheres Ord, viser nævnte lille Skrift. Det indeholder baade Kirkehistorie til bedre Forståelse af Konfessionsbogens og en klar Udvikling af Begyndergrundene i sand Kristendom.

Quem nu Forfatteren, E. J. Nobel, end maatte være, saa har han gjort vor Kirke en stor Tjeneste ved dette sit Arbejde, som „Herold“ paa det bedste vil anbefale til alle sine Læsere.

Send dit Navn og Adresse med 10 Cents til „Fargo Posten“, Fargo, N. Dak., og du vil fra et lille Hefte paa 30 Sider, som er en sjelden Perle.

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Bølletter til Parkland lutherske Barnehjem, mærket at „Deoden“ der stilles til „The Parkland Lutheran Childrens' Home“, Parkland, Washington.
 I. Larsen.

E. E. Rosling,

Skandinaviske Sagfører

310—312 Luzon Building,
 TACOMA WASH.

THE ARCADE

Dry Goods & Mens Furnishings
 Cor. 13th & Pacific Ave.
 TACOMA WASH.
 A. F. MURPHY, Prop.

Student-Supplies

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

205 Pac. Ave. • Tacoma, Wash

Amerika og Pacific Herald.
 Begge Blade for et
 Aar \$1.25.

Dette gjælder gamle saavel som nye Subskribenter, dog maa det udbetalt betales i Forud.

Det er os en sand Fornøjelse, at kunne anbefale „Amerika“, som et af de bedste Nord-Amerikanske Blade i Landet. Det er nu almindeligt anerkendt, at „Amerika“ under Prof. Knudsen B. Andersens dygtige og ihærdige Beskræftelse har vundet sig fort og er blevet en Vægt baade paa det kirkelige saavel som paa det politiske Omraade, og er tilføj et fortræffeligt Nyhedsblad.

Til alle saadanne, som ønsker god, billig, underholdende, sund og lærerig Læsning, vil vi derfor sige: send os \$1.25 for „Pacific Herald“ og „Amerika“, eller endnu bedre, send os 4 nye Abonnenter paa begge Blade med \$5.00 saa skal vi sende Dem „Herold“ og „Amerika“ et Aar for Deres Byderi.

Wanted

The readers of „HEROLD“ to know that we keep a fine line of SCHOOLBOOKS,

Slates, Tablets, and Supplies of all kinds.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers
 1308 Pacific Ave.

TACOMA, WASH.

„Amerika“ og „Pacific Herald“ for et Aar \$1.25.

Pacific Lutheran Academy
and
Business College.

Courses of Study.

Preparatory, Normal, Commercial, Classical College
Preparatory, Luther College Preparatory, English Scientific College preparatory, Shorthand and Typewriting, Music.

Instructors.

N J HONG, Principal, English language and literature, physics, psychology and Norwegian.

J. U. XAVIER, Religion, History, Latin and Greek.
MISS K. ELIZABETH SIHLER, preceptress, English grammar, German, geography, vocal music and physical culture

MISS ANNA TENWICK, History of the U. S., reading, geometry and trigonometry.

N N HAGENESS, Arithmetic, commercial branches, penmanship and shorthand

MISS OLGA KINDLEY, Piano and organ.

CARLO A SPERATI, Director of Band and Orchestra.

Fall Term.

Begins Sept. 30 and closes Dec. 19.

Tuition.

Tuition per term of 12 weeks \$15.

Room Rent.

Per term of 12 weeks \$6.00

Board.

Board is furnished at actual cost.

Total Expenses.

All necessary expenses for one term of 12 weeks need not exceed \$50. This includes tuition, room, board, books, and other incidental expenses.

Our New Catalogue

Our new catalogue giving full information about the school will be sent free upon application.

Address, **PACIFIC LUTHERAN ACADEMY**
Parkland, Wash

J. M. Arntson,
Notit Sagfører.
Notary Public.

Udfærdiger alle looblige Dokumenter.
ogsom Skjæder. Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - WASH

Mer?

Wet. som sender os penge til at betale det som læser med, man opgive nøjagtig beskrivelse af letterne (samt løst nummer, samt i hvilken "Block" og "Addition" de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger kan vi ikke være ansvarlige for om en felt begaer.

Altretabler.

Freit tilsendt laest Katalog med Beskrivelse paa Altretabler, der fremstiller vigtige Tildragelser af Kristi Liv.

Fortællinger, som vil forære Altretabler til Kirker, skal ogsaa dem til betydelig nedskatte Priser. Skriv strax eller Præst til

August Ringstad,
Marinette, Wis.

Vor Frelzers norske luth. Kirke

Nj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. .... Søndagskole.

" 11 A. M. .... Høimessogudstjeneste.

" 7:45 P. M. .... Aftensang.

Onsdag 8 P. M. .... Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. .... Lørdagskole

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften

i Maanedens, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag Eft. m

Maanedens, Kvindeforening.

Ugesom Gæst er for Tænderne og som Kog for Øinene, saa er den Læge for dem, som ham sende.

+++

Herrens Førg skal formere Døgene, men den ugudeliges Kæd, skulle forføres.

+++

Ordsprog.

Over mange Ord er, der lader Overtrædelse ikke af, men den, som holder inde med sine Læber, er klog.

+++

Det en ugudelig frøgter for, det skal komme paa ham, men de retfærdiges Begjæring skal Gud give dem.

+++

Det er for en Daare som en Lutter, naar han gjør en Hændig Ting.

+++

Ligesom en Hvireloind farer over, saa er og en ugudelig ikke mere, men en retfærdig har en evig Grundbood.

+++

Den, som skjuler Gud, harer falske Læber, og den, som udfører ondt Stykke er en Daare.

+++

En retfærdigs Tunge er som udvalgt Sæls, men de ugudeliges Hjerte er intet værd.

+++

Herrens Bøffignelse, den gjør rig, og han lægger ikke Smerte til den.

+++

En retfærdig skal ikke rolles evindeligt, men de ugudelige skulle ikke bo i Landet.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Skandinavisk

Photographer

F. BONELL.

Førfølger af

Lindahl Photographer

1112 Pacific Ave.

California Building,

TACOMA, WASH.

Parkland-Nyheder.

Pastor Harstad er ude paa en Missionsreise.

***

Prof. Hong er reist til Minnesota paa et kort Besøg.

***

Mrs. Mathias Erickson er paa Besøg i Everett.

***

Miss Nora Johnson fra Everett er i Besøg hos O. T. Kraabel.

***

I Parkland Nyheder af 22 Aug. er C. G. Bergen, som i Folgo med andre besøgte C. Lossnes, udeglømt.

***

L. Durham har snøret sin Kasse og er draget til vort Aldate Lærdomssæde. I det kommende Skoleaar faar vi altsaa ikke høre Aabjörns Røst fra Modalhus.

Lidt fra Portland, Ore.

Mrs. T. D. Dahl fra Lincoln, Ark. besøger sin datter Mrs. Sagoes, som har været syg og sengeliggende det meste af sommeren. Hun er nu i god bedring.

***

Lørdags aften den 23de Aug. saa det ganske „broget“ ud udenfor prestegaarden for en tid. Foran de tre eller fire vedskaber stod der nemlig en mylbrende menneskemasse, som det syntes, havde stor lyst til at gjøre et indtog i huset, — dette skede dog; men paa en eller anden maade kom den ind i basementet og saa kom der bud til indboerne om at komme ned. Dette blev efterkommet, og ikke før havde man sat sig, før Mr. N. Garneis paa de forsamlings vegne fortalte at det hele ikke var noget værre end en liden overraskelse til prestefolkens. Og toppunktet i talen var overleverin; en af en ælste med slynende mynt til presten med ønske om held i arbeidet og om Herrens vellykkelse. Det viste sig siden at ælsten manglede kun femti centis paa at indholdet var mellem fir og femti dollars. Presten takkede for besøget og gaven og udtrykte det haab at Gud i naade vil holde vedlig det venstedsbaand, som for tiden holder drest og folket sammen til sit navns ære og vellykkelse.

Dette er den tredje gang inden ti maanedes af menigheden og dens venner har afslagt et saadant besøg i prestegaarden. „Jfæ at jeg attraar gaven, men jeg attraar den frugt, som bliver overvæltet stor til eders fordel.“ Jfæ. 4. 17.

***

Mr. Matheson havde det uheld at faa sin ene arm forbrændt for et par uger siden; den er dog nu i god bedring, saa han har kunnet gjenoptage sit arbejde.

***

R. N. Bache og familie er ude ved storehavet paa en ferietur. Mr. Bache er en af de næste maskinister, som i en lang aarrække har arbejdet i Southern Pacificbanens maskinverstedet her i byen.

***

Denne uge skal en hel del af byens godborgere ud i humlehaverne for at plukke humle. Om de med buffene bruse ogsaa skal „gjøre sig fede“ dersom tier historien; men det er god fortjeneste og tillige baade fornøiagt og vederkøgende at tilbringe en tid i humlehaverne paa denne tid af aaret.

***

Forleden uge havde jeg den fornøjelse at afslægge Som Christensen og familie ved Sage P. O., et besøg. Det kan siges med sandhed at Mr. S. farmer baade med „hoved og hænder.“ Det er godt land der hvor G. bor og det vil være fordelagtigt for folk som vil flytte fra østen og bosætte sig her i Oregon, at tilskrive Mr. Christensen om land og priser derude. Det er vel at mærke sig kun gode lutheriske kristne, man vil faa til at bosætte sig der ved Sage.

***

I Kelso, Ore., er der et trivseligt norsk settlement. Der er en levdygtig liden menighed der, og udviserne for det lirkelige er nok saa lyse der. De, som vil skrive til L. J. Jonsson, John Erickson eller O. Rikkelsen, Kelso, Ore., vil faa god og paalidelig underretning om land og forhold derude. Men forglem ikke at lægge ind et 2 centis frimærke til svar.

***

Og saa ikke at forglemme ved Canby, Barlow og Aurora, Ore., er der en del ryddet godt og billigt land at erholde. Ogsaa der har vi en saare elskelig liden menighed. Skriv til E. Kriston, Canby, Ore., J. S. Sandnes, Barlow, Ore., og Fred Anderson, Aurora,

Ore., om land og forhold, og glem ikke frimærket. Det bliver ofte en liden kapital at udlægge for den, som skal besvare spørgsmaal om land og forhold, derfor er det ikke mere end ret, at den, som faar oplysningerne, betaler for deres forsendelse med posten.

D. S.

En Salme.

Bliv Sag og Sogemaal, naar du vil,
Min sel og frelse Sjæls Mitsunder!
Sig sandt, sig Sagn, tag fra, tag til,
Brug Røster, som jeg ei udgrunder!
Bliv Vidne om hver Ting, du ved,
Der al min Skuld udsjænder.

Regn op, hvor tidt min Fod den
gled,
Og hvad du har i frelse Minder!

Jeg stænnes da til Sluet,
Men Gud se Lov, jeg skal ei møde.
Jeg blev fra Strengheds Ret kjøbt
fri

Vaa Golgatha, da Jesus døde.
Der vendtes Petrus Blod omkring,
Der til min Sag en anden Tone;
Til Zion blev mit Barnelein,
Min Overret blev Raadens Trone.

Fordømte Rand! mød her og Hælet!
Giv Lyd, giv tab, idet du høret:
Det er din Hovedkauser selv,
Som her min Sag saa herligt fører.
O, spar Beskyldnings Pileklub,
De kan mig ei et Haar bestude!
Min Dommer, en forsonet Gud,
Vil ei fordomme, men forlade.

Samvittighed! du møder vel,
Du er saa upartisk et Vidne,
Du vidner da med Ret og Sjel,
At mine Synder er skidne,
At mine Feil de er fler
End Sand i Strand og Gran i
Solen;
Og ved du ellers noget mer,
Saa døl det ei for Raadestolen.

Min Løfmand klarer al min Skuld,
Bor end al Verdens Synder mine,
Saa lægtes dog min Syndedygd
Bed Kræften af hans Saer og Vine.
Hans Blod har talt saa vel for mig,
Ten Tid hans Hoved var nedbøiet,
At jeg kan vinde Himmerig
Vid ham, som taler nu opskiet.

Mærk!

Gaver til Parkland Lutheriske Barnehem bedes nu sendt til Past. T. Larsen, Parkland, Wash., der er Barnehjemmets Ledelse, Hovedfor, som før, til Mr. E. D. Erickson.

E. D. Erickson,
Sekretær.

The . . . .
Illustrated Home Journal.
Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.
Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St Louis, Mo.

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.,
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.
TEL. OFFICE BLACK 1721.
RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, WASH.

EDWIN R. RAY
PRINTER
113 THIRTEENTH ST
TEL. MAIN 235 TACOMA

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS & C.

Agents sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 607 F St., Washington, D. C.